

OČE NAŠ NA NEBESIMA

Izjave Svetih otaca o Molitvi Gospodnjoj (4)

I OTPUSTI NAM DUGE NAŠE, KAKO I MI OTPUŠTAMO DUŽNICIMA NAŠIM

Molba za oprostjenjem već je priznanje krivnje: tko, naime, moli za oprostjenje, priznaje svoj prekršaj. (Tertulijan).

Bog želi da stanujemo u njegovoj kući kao pomirljivi, složni i jednodušni ... Nakon što smo započeli biti djeca Božja, treba i ustrajati u Božjem miru. Kao što imamo jednoga Duha, trebamo biti i jednoga srca i jedne misli. Bog stoga ne prima žrtvu nepomirljiva čovjeka. On traži od njega da odstupi od žrtvenika, ide i najprije se izmiri sa svojim bratom, a onda pomirljivom molbom nađe mir kod Boga. U očima Božjim veća je žrtva ako mir i bratsko jedinstvo vladaju međusobno i ako je narod povezan u jedinstvu Oca i Sina i Duha Svetoga. (Ciprijan).

Mi imamo mnoge grijehe, jer smo sagriješili mnogo mišlju, riječju i djelom, što je vrijedno osude. Ako kažemo da nemamo grijeha, lažemo (usp. 1 Iv 1,8). Ulazimo s Bogom u savez, ako molimo da nam oprost i grijehe kao što i mi otpuštamo našim bližnjima. Ako razmislimo što za to primamo, tada nećemo oklijevati i odgađati oprostiti jedan drugome. (Ćiril Jeruzalemski).

Tko se približava Milosrdnome, treba sam biti milosrdan: tko se približava Dobrome, treba biti dobar; tko se približava Pravednome, treba biti pravedan...Red je ovdje obrnut: kao što se dobro u nama provodi po nasljedovanju Boga, tako se smijemo u ovom slučaju nadati, da će se Bog odvažiti nasljedovati naš primjer. (Grgur Nisenski).

Govorimo li: "Otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim", poučavamo same sebe što trebamo izmoliti i što činiti da bismo izmoljeno i primili. (Augustin).

Tko se ne ljuti na one koji ga vrijeđaju, imat će više blagosti prema prijateljima. Mi trebamo trajno iz svoga srca čupati srdžbu s korijenom ... Tko se ne ljuti i ne mrzi ne može biti žalostan, doživljava radost i prima beskonačno mnogo dobara. Ako mrzimo druge, kažnja-

vamo same sebe. I obratno, činimo dobro samima sebi, ako lju-bimo. Ubuduće ćemo i od samih neprijatelja biti zapaženi, s takvim stavom nećemo imati neprijatelja. Ono što se naposljetku broji jest blagonaklonost Božja. Ako smo sagriješili, bit će nam oprošteno. Ako smo dobro činili, još više imamo razloga za povjerenje i nadu. (Ivan Krizostom).

Tko želi moliti djelotvorno: "Otpusti nam duge naše", taj dodaje hrabro: "Kako i mi otpuštamo dužnicima našim." Ako to posljednje nije izgovorio hrabro, onda mu je i ono prvo bilo uzalud izgovoreno ... Oprostite od srca sve što imate protiv nekoga. Oprostite tamo gdje Bog gleda. Katkad, naime, čovjek oprašta ustima a zadržava to srcem; oprašta ustima radi čovjeka, a zadržava to u srcu. (Augustin).

Prisjećanjem na naše grijehe Isus nas poziva na skromnost; nalogom da oprostimo drugima, oslobađa nas svake osvete. Time što nam obećava oprostjenje, ispunja nas veselom nadom i potiče nas da razmislimo o neizrecivoj ljubavi Božjoj. (Ivan Krizostom).

Isus želi da smo blagi prema onima koji su se zapleli u krivnju; on želi da zaboravimo na nepravdu koja nam je nanesena, oprostjenje postizemo toliko koliko ga pokazujemo. (Ivan Krizostom).

Bog nam na određen način daje da ublažimo sud o nama samima. Primjerom našega opraštanja prisiljavamo Boga da nam oprost i grijeh. Jer kažemo: "Otpusti nam, kako i mi otpuštamo drugima. (Ivan Kasijan).

Ako tako moliš, samom sebi određuješ mjeru oprostjenja. Ti moliš da bi ti Gospodin oprostio kao što si i ti oprostio svojim bližnjima. Otpusti, dakle, bratu koji je protiv tebe pogriješio, ako želiš biti bez krivnje pred Gospodinom. Ako želiš primiti oprostjenje na sudu, tada oprost samom sebi u svome bratu. (Petar Krizolog).

Ako braća mole i obećaju: "Otpusti nam, kako i mi otpuštamo", povezani su po toj riječi i čiste se od takvih pogrešaka. (Benedikt Nursijski).

Ako u svom srcu težimo za osvetom, ne možemo tom molitvom razgovarati s Gospodinom. (Ivan Klimaks).

Priredio: Fra Jozo Župić